

[Ninn-Hansen.]

måtte udelukke antagelse af det kooperative selskabs tilbud, efter at udskydningsbegæring var fremsat.

Den højtærede minister har i dette tilfælde taget et standpunkt, der kan være af betydelig rækkevidde med henblik på fremtidige licitationer. Jeg er principielt ganske uenig med den højtærede minister i den opfattelse, at en forskelsbehandling mellem tilbudsgiverne ved licitation er rimelig, og har derfor ønsket en debat, der går ud over de snævre rammer, som spørgetiden fastslår.

Da ministeren desuden afviste at give tinget en almindelig redegørelse for den måde, hvorpå ministeriet for offentlige arbejder praktiserer og agter at praktisere licitationsordninger, har der ikke været anden udvej end at stille en forespørgsel til ministeren. Når forespørgslen samtidig er stillet til den højtærede handelsminister, skyldes det, at ministeren for offentlige arbejder har henvist til prisdirektoratet, der jo sorterer under handelsministeriet, hvis medvirken iøvrigt er nødvendig, hvis der skal opnås en generel ordning, hvorved tilbudsgiverne ved licitationer ligestilles.

Den højtærede handelsminister har som begrundelse for sit forslag om nedsættelse af en ny licitationskommission anført, at den af licitationskommissionen anbefalede licitationsform ikke anvendes i tilstrækkeligt omfang. Jeg må derfor gå ud fra, at den højtærede handelsminister er enig med mig i, at det, der kan modvirke anvendelsen af denne efter ministerens opfattelse i princippet rigtige form, er af det onde. Det er min opfattelse, at den højtærede minister for offentlige arbejder ved sin godkendelse af statsbanernes fremgangsmåde i Slagelse-sagen har fremkaldt en usikkerhed med hensyn til licitationsordningen, der kan få den uheldige følge, at den bliver anvendt i endnu mindre omfang end tidligere. Hvis håndværkerne og andre tilbudsgivere ved licitationer får det indtryk, at de af staten godkendte regler ikke anvendes ligeligt overfor samtlige bydende, kan man ikke forvente, at tilliden til disse regler bevares. Konsekvensen heraf bliver, at der vælges en fremgangsmåde, som i økonomisk og anden henseende er mindre heldig. Ligestilling mellem tilbudsgiverne er derfor en nødvendighed,

hvis tillid til den nuværende licitationsordning skal opnås.

De to licitationer til udførelse af snedkerarbejdet i Slagelse viste, at man ikke fra det offentliges side praktiserer licitationsordningen ud fra ønsket om ligestilling, i hvert fald ikke når et kooperativt selskab er tilbudsgiver. Hvis DSB havde fastholdt den første, bundne licitation, havde man kunnet få udført arbejdet for 126 210 kr.; det er 3 290 kr. billigere end det tilbud, DSB har antaget fra det kooperative selskab.

Den højtærede minister kan ikke forvente, at den håndværker, der i dette tilfælde har afgivet et billigere tilbud end det kooperative selskab, skal få det indtryk, at det offentlige giver ham samme behandling som kooperationen, når han ved en ubegrundet annullation af en licitation ser arbejdet gå sig forbi. Hverken denne eller andre håndværkeres tillid til ordningens rimelige anvendelse af det offentlige bliver altså styrket. Den højtærede minister har tidligere forklaret, at denne annullation fandt sted, fordi statsbanerne på grund af den indtrufne ændring i byggekonjunkturerne fandt anledning til at udbyde entreprisen i offentlig licitation. Jeg kan ikke tro, at denne forklaring er fyldestgørende. Den bundne licitation blev afholdt den 10. december, og annullationen fandt sted den 22. december. Jeg ville egentlig gerne vide, hvilke kraftige ændringer i byggekonjunkturerne der er sket i disse 12 dage.

Med hensyn til antagelsen af det kooperative selskabs tilbud efter den offentlige licitation i januar har ministeren for offentlige arbejder givet et svar, der skulle være det endelige. Ministeren udtalte — sp. 1968 i folketingets forhandlinger for 1954—55:

„Jeg betragter sagen for DSBs vedkommende som klar med det svar, jeg har givet, efter at prisdirektoratet har givet statsbanerne svar på deres henvendelse.“

I fagbladet „Licitation“ for 17. februar 1955 har banechef Engquist imidlertid gennem et indlæg givet nogle supplerende bemærkninger til ministerens redegørelse. Det kan måske undre noget, at ministeren i tinget siger, at der ikke er mere at tale om, når banechefen har fundet sagen så principielt betydningsfuld, at yderligere bemærkninger fra hans side var nødvendige.